

## سقوط مدینه بابل الزانیة العظيمة

<sup>1</sup>ثُمَّ بَعْدَ هَذَا رَأَيْتُ مَلَكَآ آخَرَ تَازِلًا مِنَ السَّمَاءِ لَهُ سُلْطَانٌ عَظِيمٌ وَاسْتَنَارَتِ الْأَرْضُ مِنْ بَهَائِهِ<sup>2</sup> وَصَرَخَ بِشِدَّةٍ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلًا: سَقَطَتْ، سَقَطَتْ، بَابِلُ الْعَظِيمَةِ، وَصَارَتْ مَسْكَنًا لِسَيَّاطِينَ وَمَحْرَسًا لِكُلِّ رُوحٍ نَجِسٍ وَمَحْرَسًا لِكُلِّ طَائِرٍ نَجِسٍ وَمَقْفُوتٍ<sup>3</sup>، لِأَنَّهُ مِنْ خَمَرٍ غَضِبَ زَنَّاها قَدْ شَرِبَ جَمِيعُ الْأُمَمِ، وَمُلُوكُ الْأَرْضِ رَتُّوا مَعَهَا، وَتَجَارُ الْأَرْضُ اسْتَعْتَوْا مِنْ وَفَرَةٍ تَعِيمُهَا.

<sup>4</sup>ثُمَّ سَمِعْتُ صَوْتًا آخَرَ مِنَ السَّمَاءِ قَائِلًا: اخْرُجُوا مِنْهَا، يَا شَعْبِي، لِئَلَّا تَشْتَرِكُوا فِي خَطَايَاها وَلئَلَّا تَأْخُذُوا مِنْ صُرَاتِها،<sup>5</sup> لِأَنَّ خَطَايَاها لَحَقَّتِ السَّمَاءَ وَتَذَكَّرَ اللَّهُ أَنَامُها. جَاوَزُها كَمَا هِيَ أَيْضًا جَاوَزْتُكُمْ وَصَاعِقُوا لَهَا ضِعْفًا تَطْيِيرَ أَعْمَالِها، فِي الْكَاسِ الَّتِي مَرَجَتْ فِيهَا امْرُجُوا لَهَا ضِعْفًا<sup>7</sup>، يَقْدِرُ مَا مَجَدَّتْ نَفْسَها وَتَتَعَمَّتْ يَقْدِرُ ذَلِكَ أَعْطَوْها عَذَابًا وَخُزْنًا، لِأَنَّهُا تَقُولُ فِي قَلْبِها: أَنَا جَالِسَةٌ مَلِكَةً وَلَسْتُ أَرْمَلَةً وَلَنْ أَرَى خُزْنًا<sup>8</sup>. مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ سَتَأْتِي صُرَاتُها، مَوْتُ وَخُزْنٌ وَجُوعٌ، وَتَحْتَرِقُ بِالنَّارِ لِأَنَّ الرَّبَّ إِلَهَ الَّذِي يَدِينُها قَوِيٌّ.

<sup>9</sup>وَسَيَبْكِي وَتَبْوُخُ عَلَيْها مُلُوكُ الْأَرْضِ الَّذِينَ رَتُّوا وَتَتَعَمُّوا مَعَهَا جَمِيعًا يَنْطُرُونَ دُخَانَ حَرِيقِها<sup>10</sup> وَأَقْفِينَ مِنْ بَعِيدٍ لِأَجْلِ خَوْفِ عَذَابِها قَائِلِينَ: وَيْلٌ، وَيْلٌ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ بَابِلُ، الْمَدِينَةُ الْقَوِيَّةُ، لِأَنَّهُ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ جَاءَتْ دَيْتُونُوكُ.<sup>11</sup> وَبَيَّكِي تَجَارُ الْأَرْضِ وَتَبْوُخُونَ عَلَيْها لِأَنَّ بَصَائِعُهم لَا تَبْشُرُها أَحَدٌ فِي مَلَأَ بَعْدُ<sup>12</sup> بَصَائِعَ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْخَجَرِ الْكَرِيمِ وَاللُّؤْلُؤِ وَالتَّبَرِّ وَالْأَرْجُوانِ وَالْخَرِيرِ وَالْقِرْمِزِ وَكُلِّ غُودٍ شِينِيٍّ وَكُلِّ إِنَاءٍ مِنَ الْعَاجِ وَكُلِّ إِنَاءٍ مِنْ أَثْمَنِ الْخَشَبِ وَالنَّحَاسِ وَالْخَدِيدِ وَالْمَرْمَرِ<sup>13</sup>، وَفِرْقَةٍ وَتَبْخُورًا وَطَبِيبًا وَلَبَنًا وَخَمْرًا وَزَيْتًا وَسَمِيدًا وَجَنْطَةً وَبَهَائِمَ وَعُثْمًا وَخَيْلًا وَمَرْكَبَاتٍ وَأَجْسَادًا وَنُفُوسَ النَّاسِ.<sup>14</sup> وَذَهَبَ عَنْكَ جَنَى شَهْوَةِ نَفْسِكَ، وَذَهَبَ عَنْكَ كُلُّ مَا هُوَ مُشْجِمٌ وَبَهِيٌّ وَلَنْ تَجِدِيهِ فِي مَا بَعْدُ.<sup>15</sup> تَجَارُ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الَّذِينَ اسْتَعْتَوْا مِنْهَا سَيَقْفُونَ مِنْ بَعِيدٍ، مِنْ أَجْلِ خَوْفِ عَذَابِها، يَبْكُونَ وَتَبْوُخُونَ<sup>16</sup> وَيَقُولُونَ: وَيْلٌ، وَيْلٌ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ الْمُتَسَرِّبِلَةُ بِتَبَرٍّ وَأَرْجُوانٍ وَقِرْمِزٍ وَالْمُتَحَلِّيةُ بِذَهَبٍ وَخَجَرِ كَرِيمٍ وَلُؤْلُؤٍ، لِأَنَّهُ فِي سَاعَةٍ وَاحِدَةٍ خَرِبَ غِنَى مِثْلُ هَذَا. وَكُلُّ رَبَّانٍ وَكُلُّ الْجَمَاعَةِ فِي السُّقْنِ وَالْمَلَأُخُونَ وَجَمِيعُ عُمَمَالِ الْبَحْرِ وَقَفُوا مِنْ بَعِيدٍ<sup>18</sup> وَصَرَخُوا إِذْ تَطَرُّوا

## سقوط بابل عظيم

<sup>1</sup>بعد از آن دیدم فرشته‌ای دیگر از آسمان نازل شد که قدرت عظیم داشت و زمین به جلال او منور شد.<sup>2</sup> و به آواز زورآورد ندا کرده، گفت: منهدم شد، منهدم شد، بابل عظیم! و او مسکن دیوها و ملاذ هر روح خبیث و ملاذ هر مرغ ناپاک و مکروه گردیده است!<sup>3</sup> زیرا که از خمر غضب آلود زناى او همه امت‌ها نوشیده‌اند و پادشاهان جهان با وی زنا کرده‌اند و تجار جهان از کثرت عیاشی او دولتمند گردیده‌اند!

<sup>4</sup>و صدایی دیگر از آسمان شنیدم که می‌گفت: ای قوم من، از میان او بیرون آید، مبدا در گناهانش شریک شده، از بلاهایش بهره مند شوید.<sup>5</sup> زیرا گناهانش تا به فلک رسیده و خدا ظلم‌هایش را به یاد آورده است.<sup>6</sup> بدو ردّ کنید آنچه را که او داده است و بحسب کارهایش دو چندان بدو جزا دهید و در پیاله‌ای که او آمیخته است، او را دو چندان بیامیزید.<sup>7</sup> به اندازه‌ای که خویشانش را تمجید کرد و عیاشی نمود، به آنقدر عذاب و ماتم بدو دهید، زیرا که در دل خود می‌گوید: به مقام ملکه نشستهام و بیوه نیستم و ماتم هرگز نخواهم دید.<sup>8</sup> لهذا بلایای او از مرگ و ماتم و قحط در یک روز خواهد آمد و به آتش سوخته خواهد شد، زیرا که زورآورد است، خداوند خدایی که بر او دآوری می‌کند.

<sup>9</sup>آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا و عیاشی نمودند، چون دود سوختن او را بینند، گریه و ماتم خواهند کرد،<sup>10</sup> و از خوف عذابش دور ایستاده، خواهند گفت: وای، وای، ای شهر عظیم، ای بابل، بلده زورآورد زیرا که در یک ساعت عقوبت تو آمد!<sup>11</sup> و تجار جهان برای او گریه و ماتم خواهند نمود، زیرا که از این پس بصاعت ایشان را کسی نمی‌خرد.<sup>12</sup> بصاعت طلا و نقره و جواهر و مروارید و کتان نازک و ارغوانی و ابریشم و قرمز و عود قُماری و هر ظرف عاج و ظروف چوب گرانها و مس و آهن و مرمر،<sup>13</sup> و دارچینی و حماما و خوشبویها و مُرّ و کندر و شراب و روغن و آرد میوه و گندم و رمه‌ها و گله‌ها و اسبان و ارايه‌ها و اجساد و نفوس مردم.<sup>14</sup> و حاصل شهوت نفس تو از تو گم شد و هر چیز فربه و روشن از تو نابود گردید و دیگر آنها را نخواهی یافت.<sup>15</sup> و تاجران این چیزها که از وی دولتمند شده‌اند، از ترس عذابش دور ایستاده، گریان و ماتم کنان<sup>16</sup> خواهند گفت: وای، وای، ای شهر عظیم که

دُحَانَ حَرِيقِهَا قَائِلِينَ: أَيْتُهُ مَدِينَةُ مُثُلِ الْمَدِينَةِ الْعَظِيمَةِ؟<sup>18</sup> وَأَلْقُوا ثُرَابًا عَلَى رُؤُوسِهِمْ وَصَرَخُوا بَاكِينَ وَتَائِبِينَ قَائِلِينَ: وَيْلٌ، وَيْلٌ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ، الَّتِي فِيهَا اسْتَعْتَى جَمِيعُ الَّذِينَ لَهُمْ سُفُنٌ فِي الْبَحْرِ مِنْ تَقَائِسِهَا، لَأَنَّهُا فِي سَاعَةِ وَاحِدَةٍ حَرِيتْ.<sup>20</sup> إِفْرَجِي لَهَا، أَيُّهَا السَّمَاءُ وَالرُّسُلُ الْقَدِيسُونَ وَالْأَنْبِيَاءُ، لَأَنَّ الرَّبَّ قَدْ دَانَهَا دَبْنُوتَكُمْ.

<sup>21</sup> وَرَفَعَ مَلَائِكَةٌ وَاحِدٌ قُوًى حَجَرًا كَرَحَى عَظِيمَةً وَرَمَاهُ فِي الْبَحْرِ قَائِلًا: هَكَذَا يَدْفَعُ سَرْتُمِي بَابِلُ، الْمَدِينَةُ الْعَظِيمَةُ، وَلَنْ تُوجَدَ فِي مَا بَعْدَ.<sup>22</sup> وَصَوْتُ الصَّارِبِينَ بِالْفِتَارَةِ وَالْمُعْتَبِينَ وَالْمُرْمَرِينَ وَالنَّافِخِينَ يَالْبُوقِ لَنْ يُسْمَعَ فِيكَ فِي مَا بَعْدَ، وَكُلُّ صَانِعِ صِنَاعَةٍ لَنْ يُوجَدَ فِيكَ فِي مَا بَعْدَ، وَصَوْتُ رَحَى لَنْ يُسْمَعَ فِيكَ فِي مَا بَعْدَ،<sup>23</sup> وَتَوْرُ سِرَاجٍ لَنْ يُصَيِّءَ فِيكَ فِي مَا بَعْدَ، وَصَوْتُ عَرِيسٍ وَعُزُوسٍ لَنْ يُسْمَعَ فِيكَ فِي مَا بَعْدَ، لَأَنَّ بُجَارَكَ كَانُوا عَظَمَاءَ الْأَرْضِ، إِذْ يَسْحَرُكَ صَلَاتُ جَمِيعِ الْأُمَمِ،<sup>24</sup> وَفِيهَا وَجَدَ دَمُ أَنْبِيَاءَ وَقَدِيسِينَ وَجَمِيعٍ مَنِ قُتِلَ عَلَى الْأَرْضِ.

به کتان و ارغوانی و قرمز ملبّس می‌بودی و به طلا و جواهر و مروارید مزین، زیرا در یک ساعت اینقدر دولت عظیم خراب شد.<sup>17</sup> و هر ناخدا و کلّ جماعتی که بر کشتیها می‌باشند و ملاحان و هر که شغل دریا می‌کند دور ایستاده،<sup>18</sup> چون دود سوختن آن را دیدند، فریادکنان گفتند: کدام شهر است مثل این شهر بزرگ!<sup>19</sup> و خاک بر سر خود ریخته، گریان و ماتمکنان فریاد برآورده، می‌گفتند: وای، وای، بر آن شهر عظیم که از آن هر که در دریا صاحب کشتی بود، از نفایس او دولتمند گردید که در یک ساعت ویران گشت.<sup>20</sup> پس ای آسمان و مقدّسان و رسولان و انبیا شادی کنید زیرا خدا انتقام شما را از او کشیده است.<sup>21</sup> و یک فرشته زورآور سنگی چون سنگ آسیای بزرگ گرفته، به دریا انداخت و گفت: چنین به یک صدمه، شهر بابل بزرگ منهدم خواهد گردید و دیگر هرگز یافت نخواهد شد.<sup>22</sup> و صوت بربطزان و مغنیان و نيزنان و کژانوازان بعد از این در تو شنیده نخواهد شد و هیچ صنعتگر از هر صنعتی در تو دیگر پیدا نخواهد شد و باز صدای آسیا در تو شنیده نخواهد گردید،<sup>23</sup> و نور چراغ در تو دیگر نخواهد تابید و آواز عروس و داماد باز در تو شنیده نخواهد گشت زیرا که تجار تو اکابر جهان بودند و از جادوگری تو جمیع امت‌ها گمراه شدند.<sup>24</sup> و در آن، خون انبیا و مقدّسین و تمام مقتولان روی زمین یافت شد.